

SNELLER TYPEN, BETER TYPEN

De typewedstrijd komt steeds meer in de belangstelling te staan. Dat bleek afgelopen zaterdag toen 56 dames en heren (vorig jaar 46) zeer belangstellend waren naar de uitslag van hun uiterste inspanning van enkele weken geleden. Die uiterste inspanning geeft voor de één een resultaat van 90 aanslagen per minuut en voor een meer betrouwbare in het vak het respectabele aantal van 458 aanslagen. Maar omdat er tien groepen zijn waarin men een prijs kan behalen liggen de kansen voor ieder zeer gunstig.

De accuratesseprijs behaalde dit keer mejuffrouw M. J. van den Arend, Personeelszaken; zij maakte in ruim 5.000 aanslagen slechts 9 fouten, een prestatie waarvoor de heer G. van Vliet haar uitnodigde het eerst een prijs uit te kiezen. Daarna werden de overige prijswinnaars bekendgemaakt, die geen moeite hadden om uit de smaakvolle, gevarieerde cadeaus een keuze te doen. Een plim voor diegenen die met het inkopen hiervan waren belast. Want hoewel de prestatieverberijng het ledere keer weer aantrekkelijk maakt om mee te doen, is de beloning ook ruimschoots de moeite waard.

Een bijzondere prestatie leverde ook een leerling van de IVOK, mejuffrouw D. Romijn; zij heeft al een snelheid van 222 aanslagen per minuut en ging met de eerste prijs in groep F naar huis.

Misschien vindt u het allemaal niets bijzonders; de meeste deelnemers typen voor hun beroep, dus is dat wedstrijdtypen een kleinigheid. Wij kunnen u verzekeren dat er wel degelijk een verschil is, maar des te meer bewondering zult u hebben voor diegenen die meededen, terwijl zij in hun werk geen schrijfmachine aanraken, dames, maar vooral ook heren. Een van hen, de heer C. Ph. Arnoldus won zelfs een eerste prijs. Is dit voor anderen wellicht een aansporing een volgende keer ook eens mee te doen?

Hieronder geven wij u nog een overzicht van de eerste drie prijswinnaars in elke groep, met het door hen behaalde aantal aanslagen per minuut.

Hoofdgroep	mei. H. C. Ras, 2000	225
mei. E. A. van Frankenhuzen, 3690	mei. H. S. Doppert, 3690	221
mei. W. M. Vos, 9150	Groep F	359
Groep A	mei. D. Romijn, 7470	222
mei. C. Vassen—Kunkeler, 3690	mei. J. v. d. Meulen, 4602	219
mei. C. A. Beijersbergen, 8100	mei. W. Buiquet, 8600	213
Groep B	Groep G	346
mei. L. M. Dirksen, Utrecht	hr. C. Ph. Arnoldus, 3360	197
Groep C	mei. M. G. Theil, 4600	184
mei. A. Doelman, 3300	hr. C. W. Laven, 9400	180
mei. R. C. Hartsuiker, 7100	Groep H	287
mei. B. Meijis, 1523	mei. K. v. d. Bogert, 3360	191
mei. M. Petri, 8600	mei. C. Rooleveld, 7100	142
Groep D	mei. D. Middendorp, 7470	129
mei. C. M. de Neef, 1500	IVOK-groep	270
mei. M. J. van den Arend, 7000	mei. E. Rannabaker	235
hr. J. J. A. van Kleef, 9350	mei. I. Vijverberg	242
Groep E	mei. S. Oudshoorn	136
mei. S. P. Volke, Verkor		134
		123

OOK ZIJ WERDEN NIET VERGETEN

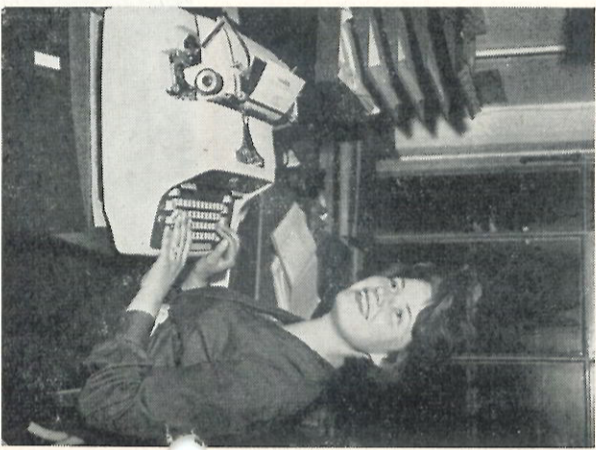
De H was weer lekker, waarmee wij dan de boterletter bedoelen, die het personeel op 4 december kreeg uitgereikt. Zij zegt hiervoor de directe hartelijke dank.

Ook onze militairen kregen er een toegesonden. De redactie was erbij aanwezig dat in een militair kamp in De Lier drie van onze militairen een boterletter werd overhandigd in tegenwoordigheid van kapitein Uttendaal. V.l.n.r. zijn het de militairen J. de Weijer, J. Smallembroek en J. du Crois.

Er zal wel niet lang gewacht zijn met deze boterletter soldaat te maken.

De Tijdschrijverij heeft op woensdag, 16 december a.s. een jubileum in haar midden en wel de heer A. J. Meester. Al 12½ jaar heeft hij zijn krachten aan het werk bij Van der Heem gegeven. Gefeliciteerd.

Mejuffrouw E. M. van Frankenhuzen, bekend om haar bijzondere typereprestaties en werkzaam op afdeling Verkoop, viert op 2 januari 1960 haar 10-jarig jubileum. De redactie feliciteert haar hiermee.

9 januari 1960 weer present

Dit VDH-tje is het laatste nummer in gewone uitvoering dat in 1959 verscheen.

De zaterdagden 19, 26 december 1959 en 2 januari 1960 krijgt u dus geen VDH-tje.

Op 24 december hopen wij u ons speciale kerstnummer uit te reiken.

Geen kip op straat

Vorige zaterdag hadden we dat typisch Nederlandse feest van Sint-Nicolaas. Daar waren elke man, vrouw en kind mee in actie; teminste daar, waar men met elkaar in een of andere gemeenschap leeft: in gezinnen, in tenten, stichtingen en bedrijfsverbanden of andere vormen van menselijke samenlevingen.

In onze moderne tijd en met name in een stad, is er voor zeer vele mensen reden genoeg, telkens en langdurig de straat op te gaan, vooral als de winkels gezellig etleren en ook 's avonds geopend zijn.

Maar als je op Sint-Nicolaasavond tussen half negen en half elf eens buiten komt, zie je geen kip op straat. Dan is bijna ieder in zijn eigen groepsverband binnen. Een enkele die het zo'n avond buiten de deur zoekt.

Nu hoft die goede Sint, dat we zijn dag vieren in de winterwijk. Als het weer minder aantrekkelijk wordt om buiten te zijn en als de donkere uren groter in aantal worden per etmaal, wordt de hst sterker het binnenshuis te zoeken. In de herfst- en winterperiode valden als regel de feesten, die we thuis vieren. In de zomertanden komen ze praktisch niet voor. Ook de komende Kerstdagen zullen er weer een voorbeeld van kunnen zijn.

Met opzet zeg ik „kunnen” zijn. Want thuis een feest vieren is ook een opgave. Helmaal geen onprettige opgave, maar wel een die overleg en toewijding vraagt.

Het valt me meermalen op hoe weinig veel mensen weten te maken van een huiselijk feest. Sommigen denken dat het klaar is als je maar genoeg te smullen en te drinken hebt. En dan zit je daar maar bij elkaar. Ik kan me begripfen, dat velen er dan toe komen om de deur uit te gaan en het ervoor zijn gespand, dan ben je nog van de drukte thuis van het klaarmaken en opruimen af en hebt nog een strikje of band toe. Thuis kan je alleen de radio of de t.v. aanzetten en er met zijn allen omheen gaan zitten.

Maar wat kan je met een beetje organisatie en veel toewijding van een huiselijk feestje veel maken. Je kunt er zo'n eigen karakter aan geven. Daar heb je geen muziek van buiten voor nodig en daar behoeft je geen grappemaker voor te huren.

Een zelf georganiseerd feestje voor een verjaardag of welke gelegenheid dan ook geeft zo'n binding van het gezin en ook aan de kinderen een prachtige herinnering voor later, als ze zelf hun eigen huis hebben en hun eigen opgaven moeten vervullen er iets apart van te maken.

Scheuterv.

VDH-UTRECHT adopteerde een kindertehuis

Gedurende tien weken was in de Utrechtse fabrieken gecollecteerd om een bedrag bijeen te krijgen, waarvan cadeautjes zouden worden gekocht, die de goede Sint namens Van der Heem zou schenken aan de kinderen van het herstellingsoord „Het Boshuis” te Nunspeet.

Vrijdagmiddag 4 december was het dan zover. De Sint met twee zwarte knechten en een kleine delegatie van ons personeel hebben deze herstellende kinderen enkele onvergetelijke uren bezorgd.

De aankomst van Sint-Nicolaas was werkelijk ontroerend. Begeleid door twee Zwarte Pieten, elk met een stallantarm, kwam hij even na vijf uur uit het bos lopen. De kinderen zaten allen in de eenzaal, die uitzicht op het bos. Zij waren niet meer te houden!

In de gang werd de goedheilig man luide toegejuicht.

Als groot geschenk bracht de Sint voor de kinderen van 2 tot 14 jaar een

Sint-Nicolaas op bezoek bij Leger des Heils

Op 4 december, 's middags, was het feest in het Leger des Heilskinderhuis „Vliet en Burgh”. Toen de medewerkers aan de St. Nicolaas-acht arriveerden was het merendeel van de kinderen al verzameld in de suite van het huis. Verscheidene gasten waren aanwezig o.a. de Commandant van het Leger des Heils voor afdeling Nederland, de heer Ahlberg, en enkele buitenlandse bezoekers. De heer L. W. ten Haren en echtgenote voegden zich spoedig bij het gezelschap.

Het programma werd geopend door de oudere meisjes die een dansje deden. Tussendoor werden allerlei Sinterklaasliedjes ten beste gegeven. Nadat enkele kinderen alleen gezongen hadden, verscheen goochelaar Cohen. Hij boodte de aandacht van de kinderen voortdurend, te meer omdat hij een paar van hen liet assisteren bij zijn trucs. In

de pauze steeg de spanning en toen ten slotte de Sint en zijn knecht binnenschreden was het misstijl. Majoor Crok, secretarisse van het maatschappelijk werk in Nederland, heette de hoge bezoeker welkom. De Sint vroeg enkele kinderen bij hem te komen, waaraan met variërend enthousiasme gehoor werd gegeven.

Het bezoek duurde niet te lang omdat de kinderen al naar de stapel pakjes zaten te kijken die achter de Sint lag. Na een welgemeend afscheid van de directrice de leiding weer op zich. De kinderen kregen ieder hun pakjes. Zij moesten wachten totdat iedereen iets had en mochten het dan allemaal tegelijk open maken. Kretten van verrassing en enthousiasme waren niet van de lucht. Overal zag men kinderen op de grond zitten die hun nieuwe speelgoed probeerden.

De directrice dankte alle medewerkers hartelijk. Voor zowel kinderen als volwassenen was het een onvergetelijke middag.